

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנַי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשְׁת יִתְרוּ

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים
ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך י' - חלק ה'

קונטרס 275

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דְּאִי יִפְקֹדוּ בֵּית מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות
"קודשא בריך הוא אורייתא וישאל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

**תַּאנְא, כָּל אֵינּוֹן כְּתָרִין (דף קמ"ג ע"ב) דִּלָּא אֲתַכְּלָלוּ
בְּגוּפָא, בְּלָהוּ רְחִיקִין וּמִסָּאבִין, וּמִסָּאבִין כָּל
מָאן דִּיקָרַב לְגַבִּיהוֹן, לְמַגְדַּע מְנַהוֹן מְלוּן.**

**תַּאנְא, מָאן תִּיאֻבְתָּא דְלָהוֹן לְגַבִּי תְלַמִּידֵי חֲכָמִים.
אֶלָּא מִשּׁוּם דְחָמֵן בְּהוּ גוּפָא קַדִּישָׁא,
וְלֹאֲתַכְּלָלָא בְּהוּ בְּהוּא גוּפָא. וְכִי תִימָא, אִי הָכִי, הָא
מִלְּאָבִין קַדִּישִׁין וְלִיתְהוֹן בְּכָלְלָא דְגוּפָא. לָא. דְחַס
וְשְׁלוֹם אִי לִיהוּוֹן לְבַר מְכָלְלָא דְגוּפָא קַדִּישָׁא, לָא הוּוּ
קַדִּישִׁין וְלָא מִתְקַיְיָמִי. וּכְתִיב (דניאל ו) וּגְוִייתוּ כְּתִרְשִׁישׁ.
וּכְתִיב (יחזקאל א) וְגַבּוֹתֶם מְלֵאוֹת עֵינַיִם. (דניאל ט) וְהֵאִישׁ
גְּבַרִיאֵל. בְּלָהוּ בְּכָלְלָא דְאָדָם. בַּר מִהֲנִי דְלִיתְהוֹן**

ספר מאורות הזהר

ג. איתא בבבא בתרא (דף צ"א ע"ב) דמתרחיץ עליהון דיליה דלהון, וכן הנה בחרבן
הבית שהיה בטחונם במצרים ובאשור ובכל מה שהבטיחו להם, ואחר כך הנה להכל
וריק הבטחתם וכל צפיתם. ועל זה אמר הנביא ירמיה [איכה ד' - י"ז] עודינו תכלינה
עינינו אל עזרתנו הכל בצפיתנו צפינו אל גוי לא יושע. ובפרושא אתמר לן התנא
הרשב"י (תקונים תקון ס"ט) בזמנא דיייתי מלכא משיחא כו', בההוא זמנא ה' בדרד ינחמו
ואין עמו אל גבר עכ"ל.

ד. והיום בעוונותינו הרבים מפני ההסתור פנים הגדול, וגדל הצרות שמתרבים
ר"ל בכל יום ויום ביחוד על עם ישראל, הנה רבים הם היוצאים מפשטות אמונת

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקושתו) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

בְּכֻלָּא דְגּוּפָא, דְּאֵינוּן מְסֻאָבִין, וּמְסֻאָבִין כָּל מָאן
דִּיקְרַב בְּהַדִּייהוּ.

וְתֵאנָא, בְּלֵהוּ מְרוּחָא דְשְׂמַאלָא, דְלֵא אֲתַבְּסִים בְּאָדָם
מִשְׁתַּבְּחִין, וְנִפְקוּ מִכְּלָלָא דְגּוּפָא קַדִּישָׁא,
וְלֵא אֲתַדְבְּקוּ בֵיהּ. וּבְגִין כֵּךְ בְּלֵהוּ מְסֻאָבִין וְאִזְלִין
וְטֵאסִין עַלְמָא, וְעֵיילִין בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא,
לְאֲתַדְבְּקָא בְּהַהוּא דִּינָא קַדְמָאָה דְאַקְרִי קִין, דְנִפְיִק
בְּכָל דְגּוּפָא דְלְתַתָּא. וְשֵׁאטִין וְטֵאסִין כָּל עַלְמָא,
וּפְרַחוּ וְלֵא מִתְדַבְּקָאן בְּכֻלָּא דְגּוּפָא, וּבְגִינֵי כֵךְ אֵינוּן
לְבַר, מִכָּל מִשְׁרִיין דְלְעִילָא וְתַתָּא. מְסֻאָבִין אֵינוּן. בְּהוּ
כְּתִיב (ויקרא יג) מַחֲוִיץ לְמַחֲנֶה מוֹשְׁבֹו.

ספר מאורות הזהר

אַלְקֵי עוֹלָם וּמַאֲמוֹנַת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה וּנְבִיאֵי הָאֱמֶת, מַה שְׁנִבְּאוּ עַל גְּאֻלַּת מְשִׁיחַ
צְדָקְנוּ.

ה. מוֹבָא בְּזֵהַר הַקְדוּשׁ (ח"א דף קל"ט-ק"מ במדה"ג) רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲרִף הָוֵה יְתִיב
וְהָוֵה קָא מְצַטְעַר בְּנִפְשׁוֹי טְפִי, עָאֵל לְקַמֵּיהּ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, אָמַר לֵיהּ חֲזִיו נְהִירוּ דְבוּצְיָנָא
דְעַלְמָא לְמַה אֲנָפוּי חֲשׂוּכִין, אָמַר לֵיהּ חֲזִיו וּדְחִילוּ סְגִי עָאֵל בִּי, דְהָא אֲנָא חֲמִי מַה
דְּאֲתַעְרוּ חֲבַרְנָא מְאָרִי מִתְנִיתָא דְשֵׁאֲרַת עַלְיֵיהּ רּוּחִין קַדִּישִׁין כּו', מָאן יִזְכֵּה לְהָאִי
אוֹרְכָא, מָאן יִתְקַים בְּקִיּוּם דְתִיהּ בֵּין הָאִי זְמָנָא, וְעַל דָּא אֲצַטְעִירְנָא בְּנִפְשָׁאִי.

ו. וְזֵה יְבָאָר בְּמַה שְׁפַתְבּ בְּהַקְדַּמַת הַזֵּהַר (דף ד') שְׂרַבִּי חֲזִי שְׁמַע קְלָא דְאָמַר מָאן
דְלֵא מְצַפָּא דָּא בְּכָל יוֹמָא בְּהַהוּא עַלְמָא לִית לֵיהּ חוּלְקָא הָכָא, וְכֵן כְּתוּב בְּזֵהַר (ח"א

וְאַרְבַּעִין וּתְמַנְיָא לְוֹטִין. וְהָאֵי אִיהוּ דְכְּתִיב בֵּיהּ, (תהלים קט) וַיֵּאָהֵב קָלְלָהּ וּתְבוֹאָהּוּ.

וּבְרִין, רִיחַ מְסַאָבָא שְׂרִיא עַל אֵינֹן יְדִין, דְּאִיהוּ אַרְחִיָּה לְמִשְׁרֵי עַל אֶתְרִי רִיקְנִיָּא, וּבִרְפֹתָא לֹא שְׂרִיא בְּאֶתְרִי רִיקְנִיָּא. וְעַל

דָּא (נ"א דְּמִכְרֵךְ לִיחַ וְאִי אֵינֹן מִתְעַרְוִין לְנִיב הַהוּא פְּרִישׁוּ דְרִין וְאִיהוּ לְמַנְנָא אֵינֹן לְמִיּוֹן לִיחַ כְּמֵתָנּוּ וְאַרְבַּעִין וּתְמַנְיָא לְוֹטִין וּבְרִין רִיחַ מְסַאָבָא שְׂרִיא עַל אֵינֹן דִּין דְּאִיהוּ אַרְחִיָּה לְמִשְׁרֵי עַל אֶתְרִי רִיקְנִיָּא כְּגִין כֵּךְ יִסְתַּמַּר בַּר נֶשׁ כְּשַׁעְתָּא דְאַרְיִים יְדִין לְעִילָא לְמִתָּהּ בְּצִלוֹ אוֹ בְּכִרְכָּאן וּבְצִלוֹתָא וְלֹא רִיחַ יְדִין לְמַנְנָא וְעַל דָּא) כְּתִיב, (בראשית יד) הָרִימוּתֵי יָדֵי אֶל ה' אֵל עֲלִיוֹן, דְּמִתְרַגְּמִין בְּצִלוֹ.

וּבְהָאֵי פְּרִישׁוּ דְרִין, אֵית רִזִין עֲלֵאִין, כְּשַׁעְתָּא דְאַתְפְּרִישׁוּ, וְאַזְדַּקְפוּ לְעִילָא, אוֹקִיר בַּר נֶשׁ לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, בְּכַמְהָ רִזִין עֲלֵאִין. אַחֲזִי לִיחְדָּא רְזָא דְעֶשֶׂר אַמִּירָן, בְּגִין לִיחְדָּא כֻּלָּא, וְלֹא תִבְרַכָּא שְׂמָא קְדִישָׁא כְּדָקָא חֲזִי, וְאַחֲזִי לִיחְדָּא רְזָא דְרִתִּיכִין פְּנִימָאִין, וְרִתִּיכִין דְלִבְר, בְּגִין דִּיתְבַּרְךְ שְׂמָא קְדִישָׁא בְּכַל סְטָרִין, וְיִתְיַחַד כֻּלָּא כְּחֻדָּא, עִילָא וְתַתָּא.

פְּתַח וְאַמְר, (שמות כג) וְלֹא יֵרָאוּ פְּנֵי רִיקָם, דָּא אִיהוּ רְזָא דְזִקִּיפּוּ דְאַצְבָּעֵן, כַּד זִקִּיף לֹון בַּר נֶשׁ לְעִילָא, דְבַעֵי דְלָא לְאַזְדַּקְפָּא בְּרִיקְנִיָּא, אֲלֵא בְצִלוֹ וּבְכַעוּתִין וּבְכִרְכָּאן. (אוּ בְסֹד פְּנִיָּהוּ) וְעַל דָּא וְלֹא יֵרָאוּ פְּנֵי רִיקָם. וְלֹא יֵרָאוּ לְפָנֵי לֹא כְּתִיב, אֲלֵא פְּנֵי, רְזָא דְזִקִּיפּוּ דְאַצְבָּעֵן, דְלָא אֲצַטְרִיכוּ לְזַקְפָּא לְמַגְנָא, כְּמָה דְאַתְמַר.

עֲשֶׂרָה שְׁלִיטִין דְקַאמְרָן, אֵינֹן עֶשֶׂר אַמִּירָן לְתַתָּא, בְּרְזָא (נ"א עֲשֶׂרָה שְׁלִמְגִין מִמֶּנּוּ דְקַאמְרָן, אֵינֹן מִמֶּנּוּ לְתַתָּא בְּרְזָא) דְאַתְוֹן רְשִׁימִין פְּגוּוּנָא דְלְעִילָא, וְאַלִין קְיִימִין בְּקְדֻמִּיתָא עַל הַהוּא זִקִּיפִן דְאַצְבָּעָן. (דף ס"ז ע"ב) וּבְהָא כֻּל סְטָרָא דְקְדוּשָׁה אַתְאַחַד לְעִילָא לְאַרְמָא, כְּדִין כֻּל סְטָרִין

קָלְלוֹת. וְזִהוּ שְׁכָתוּב בּוּ (תהלים קט) וַיֵּאָהֵב קָלְלָהּ וּתְבוֹאָהּוּ.

וְאִז רִיחַ טְמָאָה שׁוּרָה עַל אוֹתָם הַיָּדִים, שְׁהוּא דְרַכּוּ לְשֵׁרוֹת עַל מְקוֹם רִיק, וּבְרַכָּה לֹא שׁוּרָה בְּמְקוֹם רִיק. וְעַל זֶה (שְׁמִכְרֵךְ אוֹתוֹ. וְאִם חֵם מִתְעוּרְרִים אֵל אוֹתוֹ פּוֹרֵשׁ הַיָּדִים וְחֵם לְחִנָּם – מְקַלְלִים אוֹתוֹ בְּמֵאִתִּים וְאַרְבַּעִים וּשְׁמֹנֶה קָלְלוֹת, וְאִז רִיחַ טְמָאָה שׁוּרָה עַל אוֹתוֹן יָדִים. שְׁדַרְבָּה לְשֵׁרוֹת עַל מְקוֹם רִיק. מִשׁוּם כֵּךְ יִזְהַר הָאָדָם בְּשַׁעֲה שְׁמֵרִים יְדִין לְמַעְלָה אוּ בְּכִרְכּוֹת אוּ בְּתַפְלָה וְלֹא יָדִים יְדִין לְחִנָּם. וְעַל זֶה) כְּתוּב (בראשית יד) הָרִמֹתִי יָדִי אֶל ה' אֵל עֲלִיוֹן, שְׁמִתְרַגְּמִים: בְּתַפְלָה.

וּבְפְּרִישֵׁת הַיָּדִים הַזֹּאת יֵשׁ סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים. כְּשַׁעֲה שְׁנַפְרָשִׁים וּמְזֻדְקִפִּים לְמַעְלָה, מְכַבֵּד הָאָדָם אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַמְהָ סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים. וְרֵאוי לִיחַד סוּד שֶׁל עֶשֶׂר הָאִמִּירוֹת כְּדִי לִיחַד אֶת הַכֹּל, וּלְבַרְךְ אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ כְּרֵאוי. וְרֵאוי לִיחַד אֶת סוּד הַמְּרַכְבּוֹת הַפְּנִימִיּוֹת וְהַמְּרַכְבּוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת כְּדִי שְׁיִתְבַּרְךְ הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ בְּכֹל הַצְּדָדִים, וְיִתְיַחַד הַכֹּל כְּאַחַד, מַעְלָה וּמַטָּה.

פְּתַח וְאַמְר, (שמות כג) וְלֹא יֵרָאוּ פְּנֵי רִיקָם. זִהוּ סוּד שֶׁל זִקִּיפֹת הָאֲצַבָּעוֹת, כְּשׁוֹזַקְף אוֹתָם הָאָדָם לְמַעְלָה, שְׁצִרִיף שְׁלֹא לְזַקֵּף בְּרִיקְנוֹת, אֲלֵא בְּתַפְלָה וּבְכַקְשׁוֹת וּבְכִרְכּוֹת. וְעַל זֶה וְלֹא יֵרָאוּ פְּנֵי רִיקָם. לֹא כְּתוּב וְלֹא יֵרָאוּ לְפָנֵי, אֲלֵא פְּנֵי, סוּד שֶׁל זִקִּיפֹת הָאֲצַבָּעוֹת שְׁלֹא צִרִיף לְזַקֵּפָם לְחִנָּם, כְּמוֹ שְׁנִתְבַּאֵר.

עֲשֶׂרָה שְׁלִיטִים שְׁאִמְרָנוּ חֵם עֶשֶׂר אִמִּירוֹת לְמַטָּה, בְּסוּד (בסוד עֲשֶׂרָה שְׁלִיטִים מִמֶּנּוּ שְׁאִמְרָנוּ אֵלוּ מִמֶּנּוּ לְמַטָּה בְּסוּד) שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת הַרְשׁוּמוֹת כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה, וְאַלָּה עוֹמְדִים בְּרֵאשׁוֹנָה עַל אוֹתָהּ זִקִּיפֹת אֲצַבָּעוֹת, וּבְזֶה נֶאֱחָז לְמַעְלָה כֹּל צַד הַקְּדוּשָׁה לְהָרִים, אִז כֹּל

אֲחֵרָנִין אֲתַפְּפִינָן כְּלָהוּ, וְאוֹדֵן לְמַלְכָּא קְדִישָׁא.
הָא חֲזִי, בְּרִזָּא דְקְדוּשָׁה (נ"א דְשִׁמְא קְדִישָׁא) אִיהוּ
מְלִךְ, וְכֵהֵן וּמְשַׁמֵּשׁ תַּחֲוּתִיָּה, (בְּרִזָּא דְקְדוּשָׁה)
בֵּין לְעֵילָא בֵּין לְתַתָּא. אִית מְלִךְ לְעֵילָא,
דְּאִיהוּ רִזָּא דְקֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים, וְאִיהוּ מְלִךְ
עַלְמָא, וְתַחֲוּתִיָּה אִית כְּהֵן רִזָּא דְאוּר קְדַמָּאָה,
דְּקָא מְשַׁמֵּשׁ קָמִיָּה, וְדָא אִיהוּ כְּהֵן דְּאֶקְרִי
גְּדוּל, סְטָרָא דִימִינָא.

אִית מְלִךְ לְתַתָּא, דְּאִיהוּ כְּגוּוּנָא דְהוּא מְלִךְ
עַלְמָא, וְאִיהוּ מְלִךְ עַל כְּלָא דְלְתַתָּא.
וְתַחֲוּתִיָּה אִית כְּהֵן דְּמְשַׁמֵּשׁ לִיָּה, רִזָּא דְמִיכָאֵל
כְּהֵנָּא רַבָּא, דְּאִיהוּ לִימִינָא. (וְדָא בְּסִטְרָא דְקְדוּשָׁה אִית
מְלִךְ וְכֵהֵן) וְדָא אִיהוּ רִזָּא דְמַהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא,
סְטָרָא דְקְדוּשָׁה.

בְּסִטְרָא אַחְרָא, דְּלָאו אִיהוּ סְטָרָא דְקְדוּשָׁה,
אִית רִזָּא דְאִיהוּ מְלִךְ, וְהָא אוּקִימְנָא
דְּאֶקְרִי (קַהֲלַת ד) מְלִךְ זְקֵן וְכִסִּיל, וְתַחֲוּתִיָּה אִית
כְּהֵן אוּן, וְדָא הוּא רִזָּא דְכַתִּיב, (הוֹשֵׁעַ יב) וַיֹּאמֶר
אֶפְרַיִם אֲפֹ עֲשֵׂרְתִי מִצְּאֵתִי אוּן לִי, בְּגִין דְּחִילָא
דָּא, שְׁלֵטָא עַל הוּא עוֹבְדָא דְעַבְד יִרְבְּעִם.
וְאַלְמָלָא דְאַשְׁפַּח חִילָא דָּא, לָא יְכִיל
לְאַצְלַחָא בְּהוּא עוֹבְדָא.

רִזָּא דְמְלָה, בְּשַׁעְתָּא דְהָאִי מְלִךְ וְהָאִי כְּהֵן
אֲתַפְּפִינָן, וְאַתְּבְּרוּ, כְּדִין כָּל סְטָרִין
אֲחֵרָנִין אֲתַפְּפִינָן, וְאוֹדֵן לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיף
הוּא, כְּדִין קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא שְׁלִיט בְּלַחֲדוּדִי
עֵילָא וְתַתָּא, כְּמָה דָּאֵת אָמַר, (יִשְׁעִיָּה ב) וְנִשְׁגַּב יְיָ
לְבַדּוּ בְּיוֹם הַהוּא.

כְּגוּוּנָא דָּא, וְרִזָּא דָּא מְמַשׁ, עַבְד קְדָשָׁא בְּרִיף
הוּא בְּאַרְעָא, דְּתַבְר מְלִךְ זְקֵן וְכִסִּיל,
וְדָא הוּא פְּרַעָה, בְּשַׁעְתָּא דָּאֵת מְשָׁה לְפְרַעָה,
וְאָמַר, (שְׁמוּת ה) אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא עַלְיֵנוּ, פְּתַח
וְאָמַר, לָא יְדַעְתִּי אֵת יְיָ, וּבְעָא קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא דִּיתְקַר שְׁמִיָּה בְּאַרְעָא,

הַצְּדִידִים הַחֲחָרִים כְּלָם
מְתוּכְפָפִים וּמוֹדִים לְמַלְךְ
הַקְּדוּשׁ.

בָּא וְרָאָה, בְּסוּד שְׁל קְדָשָׁה (שְׁל
הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ) הוּא מְלִךְ וְכֵהֵן וּמְשַׁמֵּשׁ
תַּחֲוּתוֹ (בְּסוּד שְׁל קְדָשָׁה), בֵּין לְמַעְלָה
בֵּין לְמַטָּה. יֵשׁ מְלִךְ לְמַעְלָה,
שֶׁהוּא סוּד שְׁל קְדָשׁ הַקְּדָשִׁים,
וְהוּא מְלִךְ עַלְיֵנוּ, וְתַחֲתוֹ יֵשׁ כְּהֵן,
סוּד שְׁל אוּר רִאשׁוֹן, שְׁמִשְׁמֵשׁ
לְפָנָיו, וְזֵהוּ כְּהֵן שְׁנִקְרָא גְּדוּל, צַד
הַיְמִין.

יֵשׁ מְלִךְ לְמַטָּה שֶׁהוּא כְּמוֹ אוּתוֹ
מְלִךְ עַלְיֵנוּ, וְהוּא מְלִךְ עַל הַכָּל
שְׁלמֵטָה, וְתַחֲתוֹ יֵשׁ כְּהֵן
שְׁמִשְׁמֵשׁ אוּתוֹ, סוּד שְׁל מִיכָאֵל
כְּהֵן גְּדוּל, שֶׁהוּא לְיְמִין, (וְדָא בְּצַד
הַקְּדוּשָׁה יֵשׁ מְלִךְ וְכֵהֵן) וְזֵהוּ סוּד הַאֲמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה, צַד הַקְּדוּשָׁה.

בְּצַד הָאַחַר, שְׂאִינּוּ צַד הַקְּדוּשָׁה,
יֵשׁ סוּד שֶׁהוּא מְלִךְ, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ
שְׁנִקְרָא מְלִךְ זְקֵן וְכִסִּיל, וְתַחֲתוֹ
יֵשׁ כְּהֵן אוּן, וְזֵהוּ סוּד הַכַּתוּב (הוֹשֵׁעַ
יב) וַיֹּאמֶר אֶפְרַיִם אֲפֹ עֲשֵׂרְתִי
מִצְּאֵתִי אוּן לִי. מִשׁוֹם שְׂכַח זֶה
שׁוּלְטַ עַל אוּתוֹ מַעֲשֵׂה שַׁעֲשֵׂה
יִרְבְּעִם. וְאַלְמָלָא שְׁנִמְצָא כַח זֶה,
לָא יְכִיל לְהַצְלִיחַ בְּאוּתוֹ מַעֲשֵׂה.
סוּד הַדְּבָר - בְּשַׁעָה שֶׁהַמְּלִךְ הַזֶּה
וְהַכְּהֵן הַזֶּה נִכְפָּים, וְנִשְׁבְּרוּ, אִז
נִכְפָּים כָּל יְתֵר הַצְּדִידִים וּמוֹדִים
לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא שׁוּלְטַ לְבַדּוּ מַעְלָה
וּמַטָּה, כְּמוֹ שְׁנִאָמַר (יִשְׁעִיָּה ב) וְנִשְׁגַּב
ה' לְבַדּוּ בְּיוֹם הַהוּא.

כְּמוֹ זֶה וְסוּד זֶה מְמַשׁ עֲשֵׂה
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאַרְץ, שְׁשִׁבְר
מְלִךְ זְקֵן וְכִסִּיל, וְזֵהוּ פְּרַעָה.
בְּשַׁעָה שְׂכָא מְשָׁה לְפְרַעָה וְאָמַר
(שְׁמוּת ה) אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא
עַלְיֵנוּ, פְּתַח וְאָמַר, לָא יְדַעְתִּי אֵת
ה'. וְרַצָּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

וְאָמַר, לָא יְדַעְתִּי אֵת יְיָ, וּבְעָא קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא דִּיתְקַר שְׁמִיָּה בְּאַרְעָא,

פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים, (תהלים טו)
אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וּיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פְּנֵינוּ
אֲתָנוּ סִלְהָ כְּשֵׁרוּחַ צְפוֹן
מִתְעוֹרֶרֶת וַיִּזְרַדֵּת לְעוֹלָם, נוֹשֶׁבֶת
וְאוֹמֶרֶת, לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָכָךָ בְּכָל
גּוֹיִם יִשְׁעֶתְךָ. בְּשִׁעָה שְׁמַנְגֵן
הַפְּנוּר בְּאוֹתָהּ רוּחַ, פּוֹתֵחַ וְאוֹמֵר,
יְדוּדָךְ עַמִּים כָּלָם. כְּשֶׁהִיָּה דוֹד קָם
וּמִתְעוֹרֵר עֲלֵינוּ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, פִּתַּח
וְאָמַר, אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָה יְבָרְכֵנוּ
אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ. כְּדִי
לְהַמְשִׁיךְ אֶת טוֹב הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְלַמְעֵלָה לְמִטָּה. אַחַר כֵּךְ בָּא
דוֹד וְסִדֵּר אוֹתָם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ
כְּאֶחָד, הִסְתַּכֵּל בְּכָל הַפְּתוּב הִיָּה
שֶׁל הַפְּנוּר, שֶׁל שְׁלֻמוֹת וְכַבּוֹד
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעְלָה
וּלְמִטָּה.

בְּשִׁעָה שֶׁשָּׂאֵר הָעַמִּים נִכְפִּים, הֵם
בָּאִים וּמוֹדִים לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
כִּיּוֹן שֶׁנִּכְפִּים וּמוֹדִים לוֹ, אִז
מִשְׁתַּלֵּם כְּבוֹד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מֵעֵלָה וּמִטָּה. בְּשִׁעָה שֶׁבָּא מִשָּׁה
לְפָרְעָה וְאָמַר לוֹ ה' אֱלֹהֵי הָעִבְרִים
נִקְרָא עֲלֵינוּ וְגו', הוּא פִּתַּח וְאָמַר,
לֹא יִדְעַתִּי אֵת ה'.

וְרִצָּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיִּתְכַבֵּד
שְׁמוֹ בְּאֶרֶץ, כְּמוֹ שֶׁהוּא נִכְבֵּד
לְמַעְלָה. כִּיּוֹן שֶׁהִלְקָה אוֹתוֹ וְאֵת
עַמּוֹ, בָּא וְהוֹדָה לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁפְּתוּב ה' הַצְּדִיק. הוּא
שֶׁהִיָּה מְלַךְ חָשׁוּב שֶׁל כָּל הָעוֹלָם,
כִּיּוֹן שֶׁהוֹדָה, אִז כָּל שָׂאֵר הָעַמִּים
הוֹדוּ, שֶׁפְּתוּב (שְׁמוֹת טו) אִז נִבְהָלוּ
אֶלּוֹפֵי אָדוּם.

בָּא יִתְרוֹ, כְּמֹר עֲלִיוֹן וְגִדּוּל, מִמֶּנָּה
גִּדּוּל (שֶׁל כָּל הַמַּמְנוֹס) שֶׁל כָּל
הָאֱלִילִים הָאֲחֵרִים, וְהוֹדָה
לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְאָמַר, עֲתָה
יִדְעַתִּי כִּי גִדּוּל ה' מִכָּל הָאֱלֹהִים.
אִז הִתְעַלָּה וְהִתְכַבֵּד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּכַבּוֹדוֹ מֵעֵלָה וּמִטָּה, וְאַחַר
כֵּךְ נִתְּן תּוֹרָה בְּשְׁלֻמוֹת,
כְּשֶׁשְׁלֻטְנוֹ עַל הַכָּל.

יִחַנְנוּ וּיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פְּנֵינוּ אֲתָנוּ סִלְהָ. כַּד רוּחַ
צְפוֹן אֲתַעֵר וְנִחִית לְעֵלְמָא, נִשִּׁיב וְאָמַר, לְדַעַת
בְּאֶרֶץ דְּרָכָךָ בְּכָל גּוֹיִם יִשְׁעֶתְךָ. כְּנֹר בְּשִׁעָתָא
דְּאִיהוּ מְנַגְנָא בֵּיה בְּהוּא רוּחָא, פִּתַּח וְאָמַר
יְדוּדָךְ עַמִּים כָּלָם (הסר) דוֹד כַּד הוּוּה קָם, וְאֲתַעֵר
עֲלֵיהּ רוּחַ קְדָשָׁא, פִּתַּח וְאָמַר, אֶרֶץ נִתְּנָה
יְבוּלָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ. בְּגִין לְאִמְשָׁכָא
טִיבּוֹ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מְעִילָא לְתַתָּא.
לְבַתֵּר אֲתָא דוֹד בְּרוּחַ קְדָשָׁא, וְסִדֵּר לוֹן
כְּחֻדָּא, אִסְתַּכֵּל בְּכָלָא הָאִי קְרָא דְכְּנוּרָא, (כִּיּוֹן)
דְּשְׁלִימוֹ דִּיקְרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵילָא
וְתַתָּא.

בְּשִׁעָתָא דְשָׂאֵר עַמִּין אֲתַפְּפִין, אֲתִיּוֹן וְאוֹדָן
לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כִּיּוֹן דְּאִינוֹן
אֲתַפְּפִין, וְאוֹדָן לִיָּה, כְּדִין אֲשֶׁתִּילִים יְקָרָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵילָא וְתַתָּא. בְּשִׁעָתָא
דְּאֲתָא מִשָּׁה (דף ט"ו ח"ע"א) לְפָרְעָה וְאָמַר לִיָּה יי'
אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא עֲלֵינוּ וְגו', פִּתַּח אִיָּהוּ
וְאָמַר לֹא יִדְעַתִּי אֵת יי'.

וְכַעֵא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דִּיתִיּיקֵר שְׁמִיָּה
בְּאֶרְעָא, כְּמָה דְּאִיָּהוּ יְקִירָא לְעֵילָא,
כִּיּוֹן דְּאֶלְקֵי לִיָּה וּלְעַמִּיָּה, אֲתָא וְאוֹדִי לִיָּה
לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכְתִיב, (שְׁמוֹת ט) יי' הַצְּדִיק.
אִיָּהוּ דְהוּוּה מְלָכָא קְרוּפִינוֹס דְּכָל עֵלְמָא, כִּיּוֹן
דְּאִיָּהוּ אוֹדִי, כָּל שָׂאֵר מְלָכִין אוֹדוֹן, דְּכְתִיב,
(שְׁמוֹת טו) אִז נִבְהָלוּ אֶלּוֹפֵי אָדוּם.

אֲתָא יִתְרוֹ, כְּמֹרָא עֲלָאָה וְרַבְרָבָא, רַב מְמַנָּא
(דְּכָל מְמַנָּא) דְּכָל טַעוּנוֹן אַחְרַנִּין, וְאוֹדִי לִיָּה
לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאָמַר עֲתָה יִדְעַתִּי כִּי
גִדּוּל יי' מִכָּל הָאֱלֹהִים, כְּדִין אִסְתַּלַּק וְאֲתִיּיקֵר
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה עֵילָא וְתַתָּא, וּלְבַתֵּר
יְהַב אוֹרִיָּתָא בְּשְׁלִימוֹ, דְּשְׁלֻטְנוֹ עַל כָּלָא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְר' אֶלְעָזָר בְּרִיָּה, עַל דָּא
כְּתִיב, (תהלים טו) יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ
עַמִּים כָּלִם. אָתָּא ר' אֶלְעָזָר וְנָשִׂיק יְדוּי. בְּכַה
ר' אָבָא וְאָמַר, (תהלים קג) בְּרַחֵם אֲבָ עַל בְּנֵים.
מָאן יִרְחֵם עַל ר' אֶלְעָזָר, וְלֹא שְׁלֵמָא מְלוּי, בַּר
רְחִימוּ דְמַר, זַפְאָה חוּלְקָנָא, דְזַכִּינָא לְמִשְׁמַע
מְלִין אֲלִין קָמִיָּה, דְלֹא נְכֻסוּף בְּהוּ לְעֵלְמָא
דְאַתִּי.

אָמַר רַבִּי אָבָא, הָא כְּהֵן אֹזן לָא כְּתִיב בְּיִתְרוֹ,
כְּהֵן מְדִין כְּתִיב. אָמַר לִיָּה, כִּלְאָ אִיָּהוּ
חַד. בְּקַדְמִיתָא חֲמוּי דִּיֹּסְפָא, כְּהֵן אֹזן אֲקָרִי.
וּלְבַתְרָא חֲמוּי דְמִשָּׁה, כְּהֵן מְדִין. וְכִלְאָ רְזָא
חֲדָא, דְהָא אֲלִין תְּרִין מִשָּׁה וְיֹסְפָא. בְּדַרְגָּא
דְרְזָא חֲדָא קְיָיִמִין, בְּרְזָא דְאֵת ו'ו', תְּרִין וְיִין
כְּחֲדָא. וְיָמָה דְאַתְמַר כְּהֵן מְדִין, רְזָא דָא אֲשֵׁת
מְדִינִים. (מִשָּׁה וְיֹסְפָא בְּרְזָא חֲדָא קְיָיִמִין, הוּא דָא ו'ו' תְּרִין כְּחֲדָא).

אָרִים יְדוּי עַל רִישֵׁיהָ ר' אָבָא וּבְכַה, אָמַר,
נְהִירוּ דְאוּרִייתָא סְלֵקָא הַשְׁתָּא עַד רוּם
רְקִיעָא דְכְרִסְיָא עֲלָאָה, לְבַתְרָא דִּיסְתַּלַּק מִר
מְעֵלְמָא, מָאן יְנַהִיר נְהִירוּ דְאוּרִייתָא. וְוִי
לְעֵלְמָא דִישְׁתָּאָר יְתוּם מִינָךְ. אָבָל מְלִין דְמַר
יְתַנְהִירוּ בְעֵלְמָא עַד דִּיִּתִי מְלָפָא מְשִׁיחָא
וּכְדִין כְּתִיב, (ישעיה יא) וּמְלָאָה הָאָרֶץ דְעָה אֵת יְיָ
וְגו'.

וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כְּהֵן וְגו', רַבִּי חֲזִיא אָמַר, הָאִי
קָרָא אִית לְאִסְתַּפְלָא בֵּיה, בְּקַדְמִיתָא
כְּתִיב, אֵת כֹּל אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמִשָּׁה,
וּלְבַתְרָא כְּתִיב כִּי הוֹצִיא יְיָ. אֵלָא רְזָא דָא אֵת
כֹּל אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים, דָּא שְׁמָא דְאֲגִין עַל
מִשָּׁה וְעַל יִשְׂרָאֵל, וְלֹא אֲתַעֲדִי מְנִיִּיהוּ
בְּגִלוּתָא. וּלְבַתְרָא, שְׁמָא עֲלָאָה אֲפִיק לֹזן
מְמַצְרִים. דְהָא שְׁמָא קְדִישָׁא דְאֲפִיק לֹזן,
בְּרְזָא דִיּוֹכְלָא הוּא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר
כְּנֹו, עַל זֶה כְּתוּב (תהלים טו) יוֹדוּךָ
עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלִם.
כָּא רַבִּי אֶלְעָזָר וְנָשִׂיק יְדוּי. בְּכַה
רַבִּי אָבָא וְאָמַר, (שם קג) בְּרַחֵם אֲבָ
עַל בְּנֵים. מִי יִרְחֵם עַל רַבִּי אֶלְעָזָר
וְיִשְׁלִים דְבְרִיָּו, חוּץ מֵאֲהַבְתָּ
מוֹרְנוֹ? אֲשֶׁרִי חֲלָקְנוּ שְׁכִינֵנוּ
לְשַׁמְעָ דְבָרִים אֲלוּ לְפָנָיו, שְׁלֹא
נְבוֹשׁ בְּהֵם לְעוֹלָם הַבָּא.

אָמַר רַבִּי אָבָא, הָרִי כְּהֵן אֹזן לָא
כְּתוּב בְּיִתְרוֹ, אָבָל כְּהֵן מְדִין
כְּתוּב. אָמַר לוֹ, הַכֹּל אָחֵד.
בְּתַחֲלָה חֲמוּי שֶׁל יוֹסֵף נִקְרָא כְּהֵן
אֹזן, וְאַחַר כֵּךְ חֲמוּי שֶׁל מֹשֶׁה -
כְּהֵן מְדִין. וְהַכֹּל סוּד אָחֵד. שְׁהָרִי
שְׁנֵי אֵלֶּה, מֹשֶׁה וְיֹסֵף, עוֹמְדִים
בְּדַרְגָּה שֶׁל סוּד אָחֵד בְּסוּד הָאוֹת
ו'ו', שְׁנֵי וְיִי"ם כְּאָחֵד. וְיָמָה
שְׁנַאֲמַר כְּהֵן מְדִין, סוּד זֶה אֲשֵׁת
מְדִינִים. (מִשָּׁה וְיֹסֵף בְּסוּד אָחֵד עוֹמְדִים, וְסוּד
זֶה ו'ו' שְׁנֵים כְּאָחֵד).

הָרִים יְדִיו עַל רִאשׁוֹ רַבִּי אָבָא
וּבְכַה. אָמַר, אֹזֵר הַתּוֹרָה עוֹלָה
עִתָּה עַד רוּם הַרְקִיעַ שֶׁל הַכִּפְסָא
הַעֲלִיזוֹן, אַחַר שֵׁיִסְתַּלַּק מוֹרְנוֹ
מִהָעוֹלָם, מִי יֵאִיר אֵת אֹזֵר
הַתּוֹרָה? אִי לְעוֹלָם שֵׁיִשְׁאָר יְתוּם
מִמֶּךָ, אָבָל דְבָרִי רַבְּנוּ יֵאִירוּ
כְּעוֹלָם עַד שֵׁיבֵא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ,
וְאֹזֵר כְּתוּב (ישעיה יא) וּמְלָאָה הָאָרֶץ
דְעָה אֵת ה' וְגו'.

וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כְּהֵן וְגו'. רַבִּי חֲזִיא
אָמַר, פְּסוּק זֶה יֵשׁ לְהַתְּבַנְּן בּוֹ,
בְּתַחֲלָה כְּתוּב אֵת כֹּל אֲשֶׁר עָשָׂה
אֱלֹהִים לְמִשָּׁה, וְאַחַר כֵּךְ כְּתוּב כִּי
הוֹצִיא ה'. אֵלָא סוּד זֶה אֵת כֹּל
אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים, זֶה הַשֵּׁם שֶׁהֵגֵן
עַל מִשָּׁה וְעַל יִשְׂרָאֵל וְלֹא זֶה מִמֶּה
בְּגִלוּת, וְאַחַר כֵּךְ הַשֵּׁם הַעֲלִיזוֹן
הוֹצִיא אוֹתָם מִמִּצְרַיִם, שְׁהָרִי
הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ שֶׁהוֹצִיא אוֹתָם הִיָּה
בְּסוּד הַיּוֹבֵל.

דָּבַר אַחַר אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה - כְּשֶׁנִּזְרַק לְנֹהַר, וּכְשֶׁהֲצִיל אוֹתוֹ מִתְּרֵב פְּרַעַה, וְאֵת יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ, שֶׁכְּתוּב (שמות ב) וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם. וְכֵתוּב (שם א) וְכַאֲשֶׁר יַעֲנֶנּוּ אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה. וְכֵן יִפְרוֹץ.

וַיִּשְׁמַע יְתָרוֹ כִּהֵן מִדֵּיָן. רַבִּי יוֹסִי פָתַח, (תהלים קיא) פְּדוּת שְׁלַח לְעַמּוֹ צְוָה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ. מֵה שׁוֹנֶה בְּכָל שְׁאֵר הַפְּסוּקִים, שֶׁבְּכֻלָּם שְׁתֵּי תַבּוֹת מְאֻלָּפָא בֵּיתָא, וּבְפְסוּק זֶה וְשֶׁלְאַחֲרָיו שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ? אֵלָא כְּדִי לְהַשְׁלִים שְׁשֶׁה צְדָדִים בְּאֻלָּפָא בֵּיתָא הֵיךְ, זֶה כְּנֶגֶד שְׁלֹשׁ הַגְּאֻלוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, חוּץ מִהַגְּאֻלָּה הַרְּאשׁוֹנָה, פְּסוּק אַחַר כְּנֶגֶד תּוֹרָה נְבִיאִים וְכֵתוּבִים, וְהַכֹּל תְּלוּי בְּחֻכְמָה הַזֹּה.

פְּדוּת שְׁלַח לְעַמּוֹ - כְּשֶׁנִּזְרַק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִגְּלוּת מִצְרַיִם וְעָשָׂה לָהֶם נְסִים וּגְבוּרוֹת. צְוָה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ - כְּשֶׁבָא יְתָרוֹ וְקִבְּלוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְקִרְבוּ לְעַבְדוּתוֹ, וּמִשָּׁם הִתְקַרְבוּ כָּל אוֹתָם גְּרִים תַּחַת כְּנָפֵי הַשְּׁכִינָה. מִשָּׁם וְהִלָּא, קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ. שֶׁהִרִי אֵז הַתְּקַדְּשׁ שֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהִרִי (מהצד האחר) מִתְּקַדְּשׁ שֵׁם הַקְּדוֹשׁ, כְּשֶׁנִּזְרַק וְנִכְפַּה הַצֵּד הַאֲחֵר, כְּמוֹ שֶׁהִיָּה בֵּיתָרוֹ.

וַיִּשְׁמַע יְתָרוֹ וְגו', וְכִי יְתָרוֹ שָׁמַע וְכָל הָעוֹלָם לֹא שָׁמַע, וְהִרִי כְּתוּב (שמות טו) שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן! אֵלָא כָּל הָעוֹלָם שָׁמְעוּ וְלֹא נִשְׁבְּרוּ, וְהוּא שָׁמַע וְנִשְׁבְּרוּ וְנִכְפַּה מִלְּפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְקִרְב לִירְאָתוֹ.

רַבִּי אַבָּא אָמַר, בְּכַמָּה מְקוּמוֹת שָׁנִינוּ, שְׁכָל מֵה שְׁעָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה - הַכֹּל אֲמַת וּמַעֲשֵׂה אֲמַת. וְאֵין לָךְ דָּבַר

דָּבַר אַחַר אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה, כִּד אֲתֵרְמִי לְנֹהַר, וְכִד שְׁזוּיב לִיָּה מִתְּרֵבָא דְּפְרַעַה, וְלִישְׂרָאֵל עִמּוֹ, דְּכְתִיב, (שמות ב) וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם. וְכְתִיב (שמות א) וְכַאֲשֶׁר יַעֲנֶנּוּ אוֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרוֹץ.

וַיִּשְׁמַע יְתָרוֹ כִּהֵן מִדֵּיָן. רַבִּי יוֹסִי פָתַח, (תהלים קיא) פְּדוּת שְׁלַח לְעַמּוֹ צְוָה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ. מֵאֵי שְׁנָא, בְּכָל שְׁאֵר קְרָאִי, דְּבִכְלָהוּ, תְּרִין תִּיבִין מְאֻלָּפָא בֵּיתָא, וּבְהֵאֵי קְרָא, וּבְקֵרָא דְאַבְתְּרִיה, תְּלַת תְּלַת. אֵלָא, בְּגִין לְאַשְׁלֵמָא שֵׁית סְטָרִין, בְּהֵאֵי אֻלָּפָא בֵּיתָא, הֵאֵי לְקַבֵּל תְּלַת פּוֹרְקָנִין דִּישְׂרָאֵל, בְּר פּוֹרְקָנָא קְדַמָּא. קְרָא אַחֲרָא, לְקַבֵּל תּוֹרָה נְבִיאִים וְכֵתוּבִים. וְכֻלָּא תְּלוּי בְּהֵאֵי חֻכְמָה.

פְּדוּת שְׁלַח לְעַמּוֹ, כִּד פְּרִיק קְדַשָּׁא בְּרִיךְ הוּא לִישְׂרָאֵל, מִגְּלוּתָא דְּמִצְרַיִם, וְעַבְד לֹון נְסִין וְגְבוּרִין. צְוָה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, כִּד אֲתָא יְתָרוֹ, וְקַבֵּיל לִיָּה קְדַשָּׁא בְּרִיךְ הוּא, וְקִרְיב לִיָּה לְפּוֹלְחָנִיה. וּמִתְּמָן, אֲתֵקְרִיבוּ כָּל אֵינּוֹן גִּיּוּרִין, תַּחּוֹת גְּדַפּוּי דְשְׁכִינְתָא, מִתְּמָן וְהִלָּא, קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ. דְּהָא כְּדִין אֲתֵקְדַשׁ שְׁמִיה דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּהָא (מסכתא אחרת) תְּתֵקְדַשׁ שְׁמָא קְדִישָׁא, כִּד אֲתֵבַר, וְאֲתֵפְּיָא סְטָרָא אַחֲרָא, כְּמָה דְּהוּה בֵּיתָרוֹ.

וַיִּשְׁמַע יְתָרוֹ וְגו', וְכִי יְתָרוֹ שָׁמַע, וְכָל עַלְמָא לֹא שָׁמְעוּ, וְהָא כְּתִיב, (שמות טו) שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן. אֵלָא, כָּל עַלְמָא שָׁמְעוּ, וְלֹא אֲתֵבְרוּ, וְאִיהוּ שָׁמַע וְאֲתֵבַר, (דף ט"ח ע"ב) וְאֲתֵפְּיָא מִקְמִיה דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאֲתֵקְרִיב לְדַחֲלִיתִיה.

רַבִּי אַבָּא אָמַר, בְּכַמָּה אֲתֵר תְּגִינּוּן, דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כָּל מֵה דְּעַבְד לְעִילָא וְתַתָּא כְּלָא אִיהוּ קָשׁוּט, וְעוּבְדָא דְקָשׁוּט. וְלִית לָךְ

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' סב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׂיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֵלָיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכַרְהָ: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשַׁעְרֵים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֵלֶיהָ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

קדיש דרבנן - נסח ספרד (חסידו)

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בן פלוני) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלונית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

